

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Justyna Pikulik
Protokolant:	praktykant Adam Bąk

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa R. Ś.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda R. Ś. kwotę 62.500 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i dalej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda R. Ś. kwotę 6.367 zł (sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu; w tym kwotę 4.817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie kwotę 2.901 zł (dwa tysiące dziewięćset jeden złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 kwietnia 2016 roku powód R. Ś. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 11.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty.

Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 9 grudnia 2014 roku miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego, na skutek wybiegnięcia na drogę saren, doszło do zaistnienia szkody całkowitej w stanowiącym jego własność pojeździe marki A. (...) nr rej. (...). Powód dokonał zgłoszenia szkody w pozwanym zakładzie ubezpieczeń na podstawie łączącej go z pozwanym umowy autocasco, a pozwany przyjął odpowiedzialność gwarancyjną i wypłacił na rzecz powoda kwotę 78.700 złotych tytułem odszkodowania.

Powód podał, że na wcześniejszym etapie pozwany wyliczył wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 182.700 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 41.300 zł i uznał, że nastąpił przypadek szkody całkowitej,

w związku z czym przyznał odszkodowanie w kwocie 141.400 zł. Natomiast na dalszym etapie postępowania, z przyczyn nieznanych powodowi, pozwany decyzją z dnia 4 marca 2015 r. zmienił swoje stanowisko i wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 78.700 zł, nie zmieniając przy tym swojej decyzji o zaistnieniu przypadku szkody całkowitej. Powód podał, że wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 62.700 zł, będącej różnicą pomiędzy pierwotną decyzją pozwanego, a wysokością wypłaconego odszkodowania. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując jednocześnie, że wartość auta w stanie nieuszkodzonym to kwota 12.000 zł. Pozwany nie wyjaśnił przy tym zmiany swojego stanowiska. Powód wskazał, że zgadza się ze stanowiskiem pozwanego, że w niniejszej sprawie zachodzi przypadek szkody całkowitej oraz z ustaloną przez pozwanego wartością uszkodzonego samochodu, lecz nie zgadza się z ustaloną przez pozwanego wartością samochodu sprzed szkody. Powód podkreślił, że w niniejszym procesie dochodzi kwoty 11.000 złotych, która stanowi część roszczenia odszkodowawczego i zastrzegł możliwość rozszerzenia tego powództwa na dalszym etapie postępowania.

Uzasadniając żądanie odsetek ustawowych, powód podał, że jako termin zgłoszenia szkody w pojeździe przyjęto datę wydania pierwszej decyzji w sprawie, a mianowicie 31 grudnia 2014 r. 30- dniowy termin ukończenia postępowania likwidacyjnego upłynął w dniu 30 stycznia 2015 r., zatem od dnia następnego powód jest uprawniony do naliczania i żądania odsetek ustawowych.

W dniu 21 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział II Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt II Nc 1234/16) w całości uwzględniając żądanie pozwu.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w przepisany termin wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że żądanie powoda jest nieuzasadnione. Zarzucił brak czynnej legitymacji powoda. Pozwany przyznał, że powód zgłosił szkodę w pojeździe A. (...) nr rej. (...) i że strony wiązała umowa ubezpieczenia autocasco, do której mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczenia AC ustalone Uchwałą Zarządu (...) SA NR (...)/ (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku. Pozwany podał, że w oparciu o ww. dokumenty, przeprowadził likwidację przedmiotowej szkody i ustalił, że doszło do szkody całkowitej. Pozwany podał, że na podstawie przepisów ogólnych warunków ubezpieczenia wyliczył wartość szkody w następujących wartościach: wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym – 120.000 złotych, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym – 41.300 złotych, wysokość odszkodowania – 78.700 złotych. W związku z powyższym, pozwany wypłacił powodowi kwotę 78.700 złotych odszkodowania, które zostało wyliczone i wypłacone zgodnie z unormowaniami umowy ubezpieczenia autocasco, w związku z tym żądanie dopłaty do odszkodowania jest bezzasadne.

W odpowiedzi na ww. pismo, powód R. Ś. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wskazał, że swoją legitymację czynną do występowania z niniejszym powództwem opiera o zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco. Podkreślił, że na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany nie kwestionował legitymacji czynnej powoda do dochodzenia odszkodowania i wypłacił powodowi odszkodowanie, choć w zaniżonej wysokości.

W piśmie procesowym z dnia 3 lipca 2017 roku powód R. Ś. rozszerzył powództwo o dalszą kwotę 51.500 zł tytułem roszczenia głównego, wskazując, że aktualnie domaga się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 62.500 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 roku i dalej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o obciążenie pozwanego opłatą sądową od rozszerzonego powództwa i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

W odpowiedzi na rozszerzenie powództwa, pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 grudnia 2014 roku o godz. 21:20 w okolicach miejscowości S. doszło do zdarzenia drogowego, w ramach którego, kierujący pojazdem marki A. (...) nr rej. (...) A. T., na skutek wybiegnięcia na drogę stada saren, odbił w prawą stronę drogi i uderzył w drzewo przodem auta.

W wyniku ww. zdarzenia w pojeździe A. (...) został uszkodzony przód pojazdu, w tym m.in. następujące elementy: chłodnica, krata wlotu powietrza, pas przedni, podłużnica przednia lewa, pokrywa przednia, reflektor przedni lewy, reflektor przedni prawy, silnik, szyba czołowa i zderzak przedni.

W chwili zdarzenia pojazd marki A. (...) nr rej. (...) należał do powoda R. Ś. i był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco w (...) S.A. z siedzibą w W. zgodnie z umową ubezpieczenia zawartą w dniu 14 grudnia 2013 r. i potwierdzoną polisą ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco seria (...) z okresem ochrony od dnia 14 grudnia 2013 roku do 13 grudnia 2014 roku.

Powód zakupił pojazd jako prawie nowy, miał on bowiem przejechane jedynie 900 km, był z rocznika 2013 roku (data pierwszej rejestracji 02.07.2013 r.).

W momencie zawarcia ww. umowy ubezpieczenia miał przebieg ok. 1.500 km.

W chwili zdarzenia pojazd miał przejechane ok. 15.000 km.

Wartość pojazdu została w polisie ustalona na kwotę 182.700 zł, na taką samą kwotę opiewała w polisie suma ubezpieczenia (gwarancyjna). Umowa ubezpieczenia została zawarta przy założeniu stałej wartości pojazdu oraz niepominiejszaniu sumy ubezpieczenia. Wobec zastrzeżenia w umowie takiego warunku, powód zapłacił wyższą składkę ubezpieczenia.

Niesporne, a nadto dowód:

-druk zgłoszenia szkody, k. 10-14;

-polisa seria (...), k. 26-28;

-polisa seria (...) k. 29-30;

-akta szkody, k. 61;

-zeznania powoda R. Ś., k. 73-74;

11 grudnia 2014 r. powód zgłosił zaistniałą szkodę pozwanemu zakładowi ubezpieczeń.

W toku postępowania likwidacyjnego, w dniu 31 grudnia 2014 roku (...) S.A. z siedzibą w W. poinformował, że z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) jego naprawa jest nieuzasadniona, gdyż koszty naprawy pojazdu wyliczone zgodnie z zapisami zawartej umowy ubezpieczenia przekraczają 70 % jego wartości. Pozwany wyliczył wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 182.700 złotych, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 41.300 złotych i uznał, że nastąpił przypadek szkody całkowitej, w związku z czym ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 141.400 złotych. Pozwany w ww. decyzji wskazał, że w celu zapewnienia pomocy w zagospodarowaniu uszkodzonego pojazdu, oferuje możliwość jego sprzedaży podmiotowi, który zaproponował najwyższą cenę, dzięki czemu powód łącznie, od (...) S.A. i oferenta, uzyska kwotę równą wartości pojazdu wynoszącą 182.700 zł.

Następnie decyzją z dnia 4 marca 2015 roku pozwany (...) S.A. wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 78.700 złotych, nie zmieniając przy tym swojej uprzedniej decyzji o zaistnieniu szkody całkowitej w uszkodzonym pojeździe i wskazując, że odszkodowanie zostało przyznane na podstawie przepisów kodeksu cywilnego oraz ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych Uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku.

Pozwany wskazał, że rozmiar szkody został określony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, a jego wartością w stanie uszkodzonym, tj. wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym 120.000 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym- 41.300 zł, wysokość odszkodowania 78.700 zł.

Niesporne, a nadto dowód:

- druk zgłoszenia szkody, k. 10-14;
- pismo pozwanego (...) S.A. z dnia 31 grudnia 2014 roku, k. 15-16;
- pismo pozwanego (...) S.A. z dnia 4 marca 2015 roku, k. 17;
- wycena, k. 38-39;
- raport z wystawienia aukcji, k. 40-44 verte;
- akta szkody, k. 61;
- zeznania powoda R. Ś., k. 73-74;

Powoda R. Ś. na etapie postępowania likwidacyjnego reprezentował P. H., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...).

Pismem z dnia 19 lutego 2016 roku powód poprzez swojego pełnomocnika, wezwał pozwanego (...) S.A. do zapłaty kwoty 62.700 złotych, będącej różnicą pomiędzy pierwotną decyzją pozwanego, a wysokością wypłaconego odszkodowania, w terminie do dnia 26 lutego 2016 roku, z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, a następnie egzekucyjnego.

W odpowiedzi na ww. wezwanie do zapłaty, pozwany (...) S.A. w piśmie z dnia 26 lutego 2016 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, że nie znajduje podstaw do zmiany rozliczenia. Wskazał jednocześnie, że wartość auta w stanie nieuszkodzonym to kwota 12.000 złotych. Pozwany podał, że szkoda została ustalona w oparciu o OWU autocasco, na zasadach szkody całkowitej, w ten sposób, że wysokość odszkodowania została określona w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym pomniejszonej o wartość „pozostałości”.

Niesporne, a nadto dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 19 lutego 2016 roku, k. 18-19;
- pismo pozwanego (...) S.A. z dnia 26 lutego 2016 roku, k. 20-21;
- akta szkody, k. 61;

Do umowy ubezpieczenia jaką zawarły strony postępowania mają zastosowanie wskazane w polisie Ogólne Warunki Ubezpieczenia ustalone Uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku, zwane dalej „o.w.u”.

W myśl § 3 pkt 55 o.w.u. szkoda całkowita to uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty jego naprawy ustalone według zasad określonych w § 18 ust.2 albo 28 ust. 2 przekraczają 70 % wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania.

Zgodnie z § 3 pkt 76 o.w.u. wartość pojazdu to wartość pojazdu ustalana przez (...) S.A. na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; notowania stanowiące podstawę ustalenia wartości pojazdu zawarte są w katalogu (informatyze) cen pojazdów wymienionym w umowie ubezpieczenia-w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą

wyceny indywidualnej; w przypadku pojazdu fabrycznie nowego, którego nabycie jest potwierdzone fakturą VAT, wartość pojazdu nie ulega zmianie dla celów danej umowy ubezpieczenia w okresie 6 miesięcy od daty wystawienia tej faktury VAT.

W myśl § 9 pkt 1 o.w.u., za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem:

a) wariantu serwisowego, o którym mowa w § 17 ust. 3 pkt 1, w przypadku pojazdów powyżej 3 roku eksploatacji,

b) stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust. 1;

§18 pkt 1 - 3 o.w.u. stanowią, że w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu ustalonych według zasad określonych w ust. 2.

Koszty naprawy pojazdu stanowiące podstawę do ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, ustala się na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie A. lub E..

Koszty naprawy, o których mowa w ust. 2, nie stanowią podstawy do ustalenia wysokości odszkodowania.

W myśl § 18 pkt 4 o.w.u., w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

Niesporne, a nadto:

-Ogólne Warunki Ubezpieczenia ustalone Uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku k.22-25

Wartość pojazdu powoda marki A. (...) została ustalona przez pozwanego (...) S.A. przy zawarciu umowy ubezpieczenia na kwotę 182.700 złotych w katalogu E..

Powód opłacił dodatkową składkę za utrzymanie ww. stałej sumy ubezpieczenia pojazdu przez cały okres trwania umowy.

Wartość ubezpieczeniowa samochodu powoda w stanie nieuszkodzonym wynosiła w dniu 9 grudnia 2014 roku kwotę 182.700 złotych.

Wartość rynkowa pojazdu powoda w grudniu 2014 roku wynosiła 139.200 złotych.

Dowód:

- OWU, k. 22-25;

-polisa seria (...), k. 26-28;

-polisa seria (...) k. 29-30;

-akta szkody, k. 61;

-opinia biegłego sądowego Z. K., k. 95-102;

W dniu 7 stycznia 2015 roku powód R. Ś. zbył przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę 41.500 złotych.

Niesporne, a nadto dowód:

-akta szkody, k. 61;

Wartość szkody w majątku powoda na skutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2014 roku wyniosła 141.200 złotych.

Dowód:

-opinia biegłego sądowego Z. K., k. 95-102.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie powód R. Ś. po ostatecznej modyfikacji żądania pozwu domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 62.500 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 roku i dalej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Podstawę prawną żądania strony powodowej stanowią przepisy art. 805 § 1 i § 2 k.c., zgodnie z którymi przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie:

- 1) przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku;
- 2) przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

Umowa ubezpieczenia jest umową odpłatną, dwustronnie zobowiązującą i losową, ale nie wzajemną. Ubezpieczający opłaca składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi), ubezpieczyciel zaś świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania (causa solvendi). Świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, tj. zdarzenia losowego.

W przedmiotowej sprawie nie była sporna legitymacja bierna pozwanego (...) S.A. Pozwany nie kwestionował faktu, że strony łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco zawartą w dniu 14 grudnia 2013 r. i potwierdzona polisą ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco seria (...) z okresem ochrony od dnia 14 grudnia 2013 roku do 13 grudnia 2014 roku. Pozwany ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne, po którego przeprowadzeniu wypłacił powodowi kwotę 78.700 złotych tytułem odszkodowania, które zostało wyliczone i wypłacone zgodnie z zasadami umowy ubezpieczenia autocasco.

W niniejszej sprawie powód R. Ś. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. dalszej kwoty odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco za szkodę powstałą w jego majątku na skutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2014 roku.

Pozwany (...) S.A. broniąc się w procesie wywodził, że na podstawie przepisów ogólnych warunków ubezpieczenia wyliczył wartość szkody w stanowiącym własność powoda pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) na następujących wartościach: wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym – 120.000 złotych, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym – 41.300 złotych, wysokość odszkodowania – 78.700 złotych.

Pozwany zgłosił także zarzut braku czynnej legitymacji powoda.

Spór stron koncentrował się zatem wokół tego, czy powód był legitymowany do wystąpienia z przedmiotowym powództwem i w jakiej wysokości szkodę poniósł na skutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2014 roku.

W odniesieniu do zarzutu braku czynnej legitymacji powoda Sąd wskazuje, że w niniejszej sprawie, jak już wyżej wskazano, nie ulegało wątpliwości, że powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco, obejmującą pojazd marki A. (...) nr rej. (...), który uległ uszkodzeniu na skutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2014 roku.

Powyższa okoliczność została wykazana przy pomocy dowodów z dokumentów w postaci polisy ubezpieczeniowej autocasco seria (...) z okresem ochrony od dnia 14 grudnia 2013 roku do 13 grudnia 2014 roku.

Podkreślenia wymaga, że na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 9 grudnia 2014 roku i częściowo wypłacił powodowi odszkodowanie. Nadto, w toku niniejszego postępowania sądowego w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany sam przyznał, że strony wiązała umowa ubezpieczenia autocasco.

W związku z powyższym, Sąd uznał zarzut pozwanego o rzekomym braku legitymacji czynnej powoda za bezzasadny.

W zakresie drugiego zarzutu – wysokości szkody Sąd, w celu rozstrzygnięcia sporu, musiał zasięgnąć wiedzy specjalnej.

W związku z powyższym, Sąd powołał biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej Z. K. w celu ustalenia stanu technicznego i wartości rynkowej pojazdu powoda A. (...) nr rej. (...) zgodnie z umową AC i OWU AC sprzed szkody zaistniałej dnia 9 grudnia 2014 r.

Już w tym miejscu stwierdzić należy, że wnioski ww. opinii nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Strony, którym doręczono odpis opinii z pouczeniem o prawie ustosunkowania się do jej treści nie wniosły żadnych zastrzeżeń. W ocenie zaś Sądu, sporządzona przez biegłego opinia została wykonana w zakresie zleconym przez Sąd, z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie. W pełni odpowiada ona na zadane przez Sąd pytania, uwzględnia zapisy ogólnych warunków umowy AC, wskazuje wysokość szkody w pojeździe powoda. Jest ona precyzyjna i jasna, zaś wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione i korespondują z dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować wiadomości specjalne biegłego, jak i rzetelność wyniku jego pracy. Powyższą opinię uznano zatem za w pełni wiarygodną, albowiem wnioski opinii zostały sformułowane w sposób stanowczy, zgodny z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Zdaniem Sądu, wysokie kwalifikacje biegłego oraz duże doświadczenie zawodowe, dają gwarancję prawidłowości dokonanych ustaleń.

Sąd orzekający uznał zatem sporządzoną opinię za w pełni przydatną do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a jej ustalenia przyjął za własne, co znalazło wyraz w sporządzonym stanie faktycznym.

Sąd przyjął zatem za biegłym, że wartość rynkowa samochodu marki A. model A5, nr rej. (...) wynosiła w miesiącu grudniu 2014 roku - 139.200 złotych brutto. Wartość rynkowa ww. pojazdu ustalona na miesiąc grudzień 2014 roku nie ma jednak w niniejszej sprawie znaczenia, albowiem strony ustaliły w umowie autocasco stałą wartość pojazdu przez cały okres ubezpieczenia, tj. od dnia 14 grudnia 2013 roku do dnia 13 grudnia 2014 roku na kwotę 182.700 złotych brutto. Mając na uwadze powyższe, a także fakt, iż powód w dniu 7 stycznia 2015 roku zbył przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę 41.500 złotych, uznać należało, iż wartość szkody w majątku powoda na skutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2014 roku wyniosła 141.200 złotych (182.700 zł – 41.500 zł).

Aby odnieść się do zarzutów strony pozwanej, konieczne jest przeprowadzenie analizy zapisów OWU autocasco.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał zawiera polisę ubezpieczenia autocasco seria (...) z okresem ochrony od dnia 14 grudnia 2013 roku do dnia 13 grudnia 2014 roku. Ubezpieczenie zostało zawarte w wariantcie serwisowym z wykupieniem za opłatą wwyż składki dodatkowych wariantów ochrony ubezpieczeniowej: ochrony niższej na wypadek szkody skutkującej wypłatą odszkodowania na rzecz właściciela pojazdu bądź innej uprawnionej osoby, stałej

wartości pojazdu przez cały okres ubezpieczenia oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia o wartość wypłaconych odszkodowań w trakcie trwania umowy. Wartość pojazdu powoda została ustalona przez pozwanego przy zawarciu umowy ubezpieczenia na kwotę 182.700 złotych brutto w katalogu E..

Do umowy ubezpieczenia, jaką strony zawarły mają zastosowanie wskazane w polisie OWU, ustalone Uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku.

Zgodnie z § 3 pkt 76 o.w.u wartość pojazdu to wartość pojazdu ustalana przez (...) SA na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; notowania stanowiące podstawę ustalenia wartości pojazdu zawarte są w katalogu (informatorze) cen pojazdów wymienionym w umowie ubezpieczenia.

W § 9 ust. 1 pkt 1 o.w.u. wskazano, że za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem: a) wariantu serwisowego, o którym mowa w § 17 ust. 3 pkt 1, w przypadku pojazdów powyżej 3 roku eksploatacji, b) stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust. 1.

Zgodnie zaś z § 18 ust. 1 o.w.u. w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu ustalonych według zasad określonych w ust. 2. Koszty naprawy pojazdu stanowiące podstawę do ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, ustala się na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez (...) SA według zasad zawartych w systemie A. lub E. (ust. 2). Koszty naprawy, o których mowa w ust. 2, nie stanowią podstawy do ustalenia wysokości odszkodowania (ust. 3). W razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów) (ust. 4).

W przedmiotowej sprawie podstawowym wyznacznikiem ustalenia wartości pojazdu powoda były OWU mające zastosowanie do umowy, którą zawarły strony, a także ustawa o działalności ubezpieczeniowej z dnia 22 maja 2003 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 1206, 1273, 1348). Zgodnie z art. 12 ww. ustawy, zakład ubezpieczeń udziela ochrony ubezpieczeniowej na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z ubezpieczającym. Umowa ubezpieczenia ma charakter dobrowolny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Ogólne warunki ubezpieczenia oraz umowa ubezpieczenia powinny być formułowane jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Postanowienia sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

W niniejszym przypadku wartość pojazdu powoda została ustalona przez pozwanego w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia wg katalogu E. na kwotę 182.700 złotych brutto. Powód opłacił dodatkową składkę za utrzymanie stałej sumy ubezpieczenia pojazdu przez cały okres trwania umowy. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało, że wartość ubezpieczeniowa samochodu powoda w stanie nieuszkodzonym wynosiła w dniu 9 grudnia 2014 roku - 182.700 złotych brutto- wartość pojazdu miała być bowiem stała w całym okresie ubezpieczenia, co wyraźnie zaznaczono w polisie.

Podkreślenia wymaga, że pozwany już w pierwszej decyzji z dnia 31 grudnia 2014 r. stwierdził, że wobec faktu, że koszty naprawy pojazdu wyliczone zgodnie z zapisami zawartej umowy ubezpieczenia przekraczają 70 % jego wartości i że zachodzi przypadek szkody całkowitej, o której mowa w § 3 pkt 55 o.w.u. Okoliczność, że w omawianym stanie faktycznym doszło do zaistnienia szkody całkowitej nie była kwestionowana przez żadną ze stron na żadnym etapie postępowania.

Również w decyzji z dnia 31 grudnia 2014 r. pozwany wskazał na możliwość sprzedaży pojazdu powoda za pośrednictwem platformy internetowej, wskazując, że „dzięki temu uzyska Pan, łącznie od (...) SA i oferenta, kwotę równą wartości pojazdu wynoszącą 182.700 zł”. Z powyższego wynika, że pozwany rozpoczął proces likwidacji zaistniałej szkody w oparciu o założenie zaistnienia szkody całkowitej, z możliwością sprzedaży uszkodzonego pojazdu, z której powód następnie skorzystał, i zbył pojazd za kwotę 41.500 zł. Skoro zatem pozwany rozpoczął proces likwidacji szkody w taki, a nie inny sposób, nie można uznać, że zasadny byłby inny tryb naprawienia zaistniałej szkody.

Pozwany w swojej pierwszej decyzji z dnia 31 grudnia 2014 r. ustalił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 182.700 zł. Następnie, w późniejszej decyzji z dnia 4 marca 2015 r. pozwany ustalił wartość samochodu powoda na kwotę 120.000 złotych brutto korzystając z bazy pojazdów systemu E. i podstawiając wartość bazową samochodu powoda do systemu eksperckiego (...)Ekspert.

Jak to stwierdził w swojej opinii sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania biegły, taki rodzaj obliczeń, jaki wykorzystał pozwany, przez podstawienie wartości bazowej z systemu eksperckiego E. do innego systemu eksperckiego (...)Ekspert jest dopuszczalny i zgodny z OWU, niemniej jednak w każdym przypadku wyceny wartości pojazdu należy stosować wskazania Instrukcji określenia wartości pojazdów nr (...), opracowanej przez Radę Naczelną Stowarzyszenia (...) i Ruchu Drogowego w W..

Jak to stwierdził w swojej opinii biegły, pozwany przyjmując wartość bazową pojazdu powoda w wysokości 120.000 złotych brutto i uznając, że jest to faktyczna wartość rynkowa na miesiąc grudzień 2014 roku, ustalił tę wartość błędnie. Wartość bazowa brutto jest jedynie parametrem wyjściowym do dalszych obliczeń, które powinny uwzględniać dalsze indywidualne korekty mające wpływ na wartość pojazdu. W niniejszej sprawie zgodnie z danymi producenta pojazdu A. wskazanymi na podstawie rozkodowania numeru VIN w systemie eksperckim A., wartość bazowa pojazdu powinna zostać uzupełniona o indywidualne wyposażenie pojazdu, które skutkuje wzrostem jego wartości rynkowej. Kolejnymi korektami dodatkowymi skutkującymi wzrostem wartości jest przebieg w kilometrach (w przypadku samochodu powoda niższy od normatywnego) oraz data pierwszej rejestracji pojazdu (02.07.2013 r.).

Mając na uwadze powyższe kryteria wartość rynkowa pojazdu powoda w miesiącu grudniu 2014 roku w stanie nieuszkodzonym wynosiła 139.200 złotych brutto.

Pozwany na etapie likwidacji szkody uznał, że w niniejszej sprawie zachodzi przypadek tzw. szkody całkowitej na podstawie OWU. Wycena wartości pozostałości po szkodzie powinna odpowiadać ich wartości rynkowej zgodnie z § 18 ust. 4 OWU. Pozwany uzyskał oferty zakupu uszkodzonego samochodu powoda, z których najwyższa opiewała na kwotę 41.300 złotych brutto. Z akt sprawy wynika jednak, iż powód zbył pojazd w stanie uszkodzonym uzyskując ze sprzedaży kwotę 41.500 złotych brutto. Tym samym rynkowa wartość pozostałości po szkodzie, pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła wysokość uzyskanej ceny, tj. kwotę 41.500 złotych brutto.

Mając zatem na uwadze cały materiał zgromadzony w aktach sprawy, rozszerzony zakres ochrony ubezpieczeniowej, jaką zawarł powód z pozwanym w zakresie utrzymania stałej wartości pojazdu ustalonej przez pozwanego przy zawarciu umowy autocasco na kwotę 182.700 złotych brutto oraz wartość rynkową samochodu A. w stanie uszkodzonym - 41.500 złotych brutto możliwe jest precyzyjne wskazanie wysokości szkody w majątku powoda.

Wartość odszkodowania z tytułu powstania szkody całkowitej w pojeździe marki A. (...) nr. rej. (...) zgodnie z warunkami umowy autocasco, jaką zawarły strony wynosi 141.200 złotych brutto.

Powód, ustalając z pozwanym w umowie ubezpieczenia autocasco „stałą wartość pojazdu” i uiszczając z tego tytułu składkę ubezpieczeniową w wyższej kwocie, zagwarantował sobie, że w procesie likwidacji szkody, kwotą wyjściową do ustalenia wysokości odszkodowania będzie stała wartość pojazdu ustalona w umowie ubezpieczenia na kwotę 182.700 zł. Te ustalenia również obecnie wiążą stronę pozwaną. Inna interpretacja zapisów polisy prowadziłaby do nieuzasadnionego pokrzywdzenia powoda i podważała sens zawarcia umowy z zastrzeżeniem gwarancji stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, za co przecież powód dodatkowo zapłacił. Powód zawarł bowiem umowę

autocasco z założeniem, o którym mowa w § 9 pkt 1b o.w.u., tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, z tym, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej. Powód zapłacił zatem wyższą składkę za zastosowanie stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia. Ta „stała wartość”, jak wynika z wyżej cytowanej regulacji, nie była konieczna do ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, jednakże pozwany tą „stałą wartością pojazdu” jest niewątpliwie związany w procesie likwidacji szkody.

Biorąc zatem pod uwagę, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 78.700 zł tytułem odszkodowania, do dopłaty pozostaje obecnie kwota 62.500 złotych, żądana przez powoda w niniejszym postępowaniu (182.700 zł (stała wartość pojazdu)- 41.500 zł (kwota uzyskana przez powoda na skutek sprzedaży pojazdu)- 78.700 zł (kwota wypłacona do tej pory przez pozwanego).

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I wyroku zasądził od (...) S.A. z siedzibą w W. na powoda R. Ś. kwotę 62.500 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i dalej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek za opóźnienie od zasądzonej kwoty zapadło na podstawie art. 455 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c., w myśl których, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, zaś jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Uwzględniono w tym zakresie także uregulowanie z art. 817 § 1 k.c. stanowiącego, że ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Powód po raz pierwszy zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 11 grudnia 2014 r. 30- dniowy termin na likwidację szkody upłynął zatem w dniu 10 stycznia 2015 r. Już od tej zatem daty powód mógł domagać się odsetek ustawowych, albowiem już wówczas okoliczności sprawy były pozwanemu znane- wiedział, jakich uszkodzeń doznał pojazd, że zachodzi przypadek szkody całkowitej- mógł zatem dokonać chociażby częściowej wypłaty świadczenia. Stąd też, za uzasadnione Sąd uznał żądanie pozwu w zakresie odsetek od dnia 31 stycznia 2015 r., tj. od daty późniejszej niż powód mógł się ich domagać. Powód przyjął bowiem jako termin zgłoszenia szkody dzień 31 grudnia 2014 roku, w którym pozwany wydał pierwszą decyzję w sprawie. W związku z powyższym, żądana przez powoda data początkowa odsetek (od dnia 31 stycznia 2015 roku) jest w pełni zasadna. Stąd też od tej daty Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki od zasądzonej kwoty, dodatkowo wskazując, że od dnia 1 stycznia 2016 r. powodowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie, zgodnie ze znowelizowanym od dnia 1 stycznia 2016 r. przepisem art. 481 § 1 k.c.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie poczynione zostały w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy, w szczególności dokumentację ubezpieczeniową, akta szkody, polisę, Ogólne Warunki Ubezpieczenia ustalone Uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku oraz wzajemną korespondencję stron. Dokumenty te, co do zasady, nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, nie wzbudziły także żadnych wątpliwości, czy to natury faktycznej czy też prawnej ze strony orzekającego w sprawie Sądu.

O mocy dowodowej opinii biegłego Sąd wypowiedział się już powyżej.

Sąd, rekonstruując ustalenia faktyczne, oparł się także na zeznaniach złożonych w sprawie przez powoda R. Ś.. Wprawdzie powód, jako strona procesu, był zainteresowany korzystnym dla siebie jego rozstrzygnięciem, jednak ta okoliczność nie może dyskwalifikować a priori wiarygodności jego zeznań. Zeznanie powoda co do okoliczności sprawy korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, stąd też Sąd uznał je za w całości wiarygodne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Mając na względzie, że pozwany (...) S.A. przegrał proces w całości, obowiązany jest on zwrócić powodowi koszty związane z niniejszym postępowaniem, na które złożyły się uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 550 zł, obliczona na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398) oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda- adwokata obliczone na podstawie obliczone na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) w kwocie 4.800 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także wpłacona przez powoda zaliczka na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w kwocie 1.000 złotych. Łącznie dało to kwotę 6.367 zł.

W związku z powyższym, Sąd w punkcie II wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda R. Ś. kwotę 6.367 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w tym kwotę 4.817 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Konsekwencją przegranej w procesie jest także konieczność uiszczenia przez pozwanego stosownie do wyniku procesu, kosztów sądowych. Zgodnie bowiem z art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Pozwany w niniejszej sprawie przegrał proces w całości, stąd też w całości jest zobowiązany pokryć koszty sądowe.

Na koszty sądowe w niniejszej sprawie złożyły się koszty sporządzenia w sprawie opinii przez biegłego, które opiewały na kwotę 1.326 zł oraz nieuiszczona część opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa w kwocie 2.575 zł. Częściowo koszty sądowe zostały już uiszczone, gdyż powód, jak wyżej wskazano, wpłacił na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego zaliczkę w kwocie 1000 zł. Do rozliczenia zatem pozostała nieuiszczona kwota 2.901 zł (326 zł + 2.575 zł= 2.901 zł).

W związku z powyższym, Sąd w punkcie III wyroku nakazał pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie kwotę 2.901 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.